

Picabar pelastettu

Pienistä asioista kehkeytyy usein mielenkiintoisia ja vallitsevia valtarakenteita muuttavia tapahtumaketjuja. Kuten nyt vaikka tästä Greta Thunbergistä. Vaikka hommassa haiseekin tietty ylhäältä ohjauksen ja masinoinnin maku, on liike saanut tavalliset ihmiset kiinnostumaan maapallostamme.

Australiassa riehuu parhaillaan pahimpia metsä- ja pensaspaloja miesmuistiin. Ne pakottivat perumaan mm. Australian MM-rallin. Tehokkaiden ja toimivien systeemien ansiosta ihmishuhrit ovat jääneet vähäisiksi, mutta aineelliset tappiot ovat valtavat.

Valtalehdet rummuttavat kahta syytä paloihin: politiikka ja ilmastonmuutos. Vähemmälle on jäänyt ihmisten huolimattomuus ja suoranainen vastuuttomuus. Ensiksikin, monet maastopalot saavat alkunsa ihmisten huolimattomasta tulen käsittelystä ja toiseksi, ihmiset eivät noudata kokeneitten viranomaisten ohjeita evakuoinneista ja kulkureiteistä.

Mutta katastrofien rinnalta löytyy myös iloisia pilkahduksia, jotka ovat lähteneet pienestä kipinästä ja kasvaneet tavallisten pulliaisten innostuksen myötä valtaviksi vyöryiksi. Yksi sellainen on Picabarin tarina.

Entisen poikakoulun tiilitalossa toimii Perthin nykytaiteen instituutti (PICA). Sen tiloissa järjestetään jatkuvasti merkittäviä näyttelyitä. Parveilevasta porukasta päätellen instituutissa annetaan ilmeisesti myös opetusta.

Talon alakerrasta löytyy erikoinen kapakka, josta juomien lisäksi saa mukavia pöperöitä. Korkealle ja laajalle levittäytyvät suuret lehtipuut kattavat rakennuksen reustalla suurta terassia. Leivät suojaavat paahtavalta auringolta ja jopa sadekuuroilta, ja ilmakein tuntuu puiden alla raikkaammalta.

Oksistoon on kätkeyty kovaäänisiä, joista tuleva vämeä ja svengaavaa musa kilpalee lintujen lirutuksen kanssa. Baarin boheemiin tyyliin kuuluu, että tupakointi on ulkona sallittua. Tällaisessa paikassa näin typerän tavan voi jotenkin jopa hyväksyä.

Baarin nimi on ytimekkäästi Picabar, joka siis viittaa instituutin lyhennykseen. Vuosi sitten Perthin kulttuuritiloja hallinnoiva virasto päätti rakentaa paikalle uusia upeita museo- ja teatterirakennuksia ja irtisanoi Picabarin vuokrasopimuksen. Päätöksestä nousi hillitön hulabaloo. Media, baarin omistajat, opiskelijat ja tietysti asiakkaat muodostivat yhteisen rintaman.

Nettiin avautui Save Picabar -sivusto, jossa fiksulla tavalla vaadittiin ikoniselle baarille uutta vuokrasopimusta. Liike keräsi suunnattomasti tukijoita. Kulttuuriministerikin leimautui rakennusfirmojen juoksupojaksi. Osallistuin minäkin suureen adressiin ehkäpä ainoana suomipoikana.

Vasta vuoden kamppailun jälkeen lävähti hyvä uutinen. Kulttuurivirasto luopuu rakennussuunnitelmista. Picabarin omistajien kanssa tehtiin uusi 5 + 5 vuoden vuokrasopimus. Ehtoihin kuuluu, että vuokraaja parantaa, uudistaa ja muutenkin elvyttää tiloja alueen hengen ja ilmeen mukaisesti. Asiakkaat saavat pitää lempipaikkansa ja 15 vakituista työntekijää duuninsa.

Picabarilla on mukava sisäänheittokeino. Tiistaisin alueen museoiden ollessa kiinni baari tarjoaa olutta houkuttelevaan hintaan viisi dollaria schoonerilta. Schooner on eräs kumma yksikkö brittiläisten mittojen epäloogisessa sekamelskassa. Tai ei schooner tšekäläisten mielestä ole mitenkään kumma. Sehän on yksinkertaisesti kolme neljäsosa pinttiä.